

съмъ турилъ кръстъ, съдържаше единъ доста възторженъ пасажъ въ полза на съединението на източнитъ народи съ една прикрита алузия на една балканска конфедерация. Споредъ както се научихъ отъ самия Маджидъ-паша, той далъ за обнародване рѣчта си както я изрекълъ, но подиръ малко приелъ посѣщението на ромжнския министъръ на външнитъ дѣла, който му прѣдложилъ да не са обнародва въпросниятъ пасажъ. Маджидъ-паша се съгласилии и тъй рѣчта му се експургирала и е излѣзла прѣдъ публиката не тъй както се изрече прѣдъ насъ, а съ друго окончание, което случайно има много голѣмо сходство съ окончанието на изречениѣ отъ мене думи.

Подиръ излизането на г. министра на външнитъ дѣла нашето първо заседание почна. Не се избра прѣдседателъ, тъй като по мнѣнието на почти всичкитъ тукъ посланници, когато двѣ страни само трактуватъ, нѣма нужда отъ прѣдседателъ. Слѣдъ назначението на тримата секретари Маджидъ-паша събщи прѣдложението на ромжнското правителство да ни даде единъ секретаръ и ни покани да приемемъ това прѣдложение. Миятовичъ го прие и азъ се съгласихъ.

Прѣдставихме си пълномощията. Маджидъ-паша показва една телеграма, съ която отоманскиятъ министъръ на външнитъ дѣла го натоварва да прѣдставлява високата порта въ тия прѣговори. Отоманскиятъ делегатъ прѣдложи да си слѣдва конференцията дѣлата, като се задължи да прѣдстави въ най-късо врѣме пълномощно. Азъ го подкрѣпихъ, като приведохъ за прецедентъ първото заседание на берлинския конгресъ, въ което Саадулахъ-бей заяви, че пълномощното му не е още пристигнало. Г-нъ Миятовичъ обаче по никакъвъ начинъ не иска да се съгласи, като заявява, че ще иска инструкции отъ правителството си.

Подиръ заседанието азъ останахъ нѣколко минути съ г. Миятовича. Помежду другото г. Миятовичъ ми заяви, че неговитъ прѣдложения за миръ били много умѣрени, но... че г. Гарашанинъ не щѣлъ да се съгласи съ тѣхъ като заявилъ, че, ако кралъ Миланъ одобрява мнѣнието на г. Миятовича, нѣма освѣнъ да вземе него за съвѣтникъ. „Затова моитъ инструкции днесъ за днесъ сж единъ компромисъ, каза г-нъ Миятовичъ, помежду мнѣнието на г. Гарашанина и моето.“ Вие знаете вече отъ една моя депеша, че г. Миятовичъ на утрото